

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks 5.50.

DONDERDAG 3 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR.

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
 Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
 Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels. f 1.00.
 Voor elken regel meer. 0.15.
 Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel
 regt daarvoor begrepen.

Vereeniging van Gemeenten.

Er is geen tak van algemeen bestuur, waarbij, onder het tegenwoordig Ministerie, minder het spoor eener tegenovergestelde rigting merkbaar is, dan die van de binnenlandsche zaken, zoodra het er op aankomt, de organieke staatswetten, onder het vorig Ministerie vastgesteld, te handhaven. Tot nog toe is, ten aanzien van die wetten, geen gevolg gegeven aan de volgende zinsnede van het ministerieel programma van 26 April 1853. «Overigens achten wij minder inmeniging van het centraal gezag en eene mildere toepassing van de bepalingen der Grondwet en van de daaruit voortvloeiende organieke wetten, betreffende de huishouding van de gewesten en van de gemeenten, in den Staat allezins raadzaam.»

Hoe verder men verwijderd is geraakt van het tijd-
 oep, waarop die woorden zijn rondgeklonken door het
 ord, hoe eer men geneigd is te gelooven, dat zij geen
 minste ondersteuning en toejuicing ondervonden;
 want men zou integendeel eer het bewijs kunnen leve-
 ren; dat wel eens meer dan vroeger inmeniging van
 het centraal gezag zich openbaart en de organieke
 wetten niet altijd zoo mild als vroeger werden toegepast.

Onder den indruk van deze beschouwingen kwamen
 ter hand de 23 wetsontwerpen, waarbij de ophef-
 ting van 26 kleine gemeenten en hare vereeniging met
 andere in de provincie Zuid-Holland voorgedragen
 wordt. In de provincie Zuid-Holland alléén acht men
 de vereeniging van dat getal noodzakelijk, en als men
 de eenvoudigheid en het doeltreffende niet uit het oog
 verliest, waarmee nu die vereeniging, bij de wet, kan
 tot stand komen, nu, ten gevolge van hetgeen als
 wijze en voorwaarden der vereeniging bij de Gemeente-
 wet is voorgeschreven, het onderzoek en de beslissing
 voor den wetgever is gemakkelijk gemaakt, dan treden
 meer de onpractische geest en de onoordeelkundige
 strekking te voorschijn van de vraag, die bij de be-
 raadslaging over art. 128 der Gemeentewet werd gedaan:

«Wordt de wetgever daardoor niet verkort in de vrij-
 heid, hem bij de Grondwet gegeven, alsmede het regt
 van initiatief van de zijde der Tweede Kamer, indien
 men verplicht zou zijn de hier gegeven voorschriften
 op te volgen? Waar zou het heen, indien bij een
 bijzonderlijk wetsontwerp voor ieder geval de wijze moet
 worden voorgeschreven, waarop de voorloopige behan-
 deling zou plaats hebben?»

En wanneer men nu de Koninklijke boodschap in-
 zigt, die, ten geleide der genoemde wetsontwerpen
 is gestrekt, dan wordt onze overtuiging inniger van
 dat nut, dat bij de Grondwetsherziening van 1848 is
 bepaald geworden: «de wet kan gemeenten vereenigen
 of splitsen». Van eene staatkundige zijde reeds is het
 bekend, dat het administratief beheer zoo eenvoudig
 en zoo min kostbaar mogelijk voor de ingezetenen zij,
 met een staathuishoudkundig oogpunt wordt de ver-
 eeniging van gemeenten wenschelijk geacht, opdat de
 instelling en bekostiging van openbare instellingen
 algemeen nut, door eendragtige samenwerking
 meerdere ruimte van middelen, te eerder gelukken
 konnen.

De Gemeentewet heeft evenwel gezorgd, dat er waar-
 schijnlijk tegen eene willekeurige vereeniging van ge-
 meenten bestaan. In de bepalingen der artt. 129—132
 vindt men voorschriften en voorwaarden, die het wet-
 gevend gezag den toetssteen aanwijzen, waarnaar de
 vereeniging kan worden beoordeeld, gelijk zij voor het
 administratief gezag den weg openen op hoedanige
 wijze de vereeniging kan worden tot stand gebracht. Bij
 de beoordeeling van de wetsontwerpen komt dus eerst
 aanmerking, of de voorgeschreven vormen zijn in
 genomen en, voor zoo veel uit de Memorie van
 Toelichting kan worden opgemaakt, is, door de over-
 zigtelijke rapporten der betrokken gemeenteraden en com-
 missarissen, alsmede van de ontwerpen en adviezen der
 Gedeputeerde Staten, aan de voorschriften voldaan.

Zonder in bijzonderheden te treden omtrent de be-
 zwaren, welke door de gemeenteraden der op te heffen
 gemeenten tegen de vereeniging zijn in het midden
 gebracht, meenen wij toch te moeten opmerken, dat
 de voornaamste grieven betrekking hebben tot de rege-
 ling der burgerlijke armenzorg, zoodat van de meeste
 gemeenten niet kan gezegd worden, dat er gegronde
 hoop bestaat op de verwezenlijking van het doel der
 armenwet: «de ondersteuning der armen wordt over-
 gelaten aan de kerkelijke instellingen van liefdadig-
 heid.» Die opmerking krijgt meerdere waarde, daar
 onder de door Gedeputeerde Staten voorgedragen voor-
 waarden niet slechts geteld wordt de opheffing van in
 beide gemeenten bestaande armbesturen, maar ook de
 oprigting van één algemeen armbestuur. Zij verliest dan
 ook hare kracht niet, nu men volgens de Memorie van
 Toelichting minder eigenaardig acht de opheffing der
 bestaande armbesturen en hunne vervanging door
 een algemeen armbestuur door de wet te laten bepalen.»

Men schijnt, — en daarop viel onze aandacht inzon-
 derheid, — in de wet van 28 Junij 1854 (Staatsblad no.
 100) te zien, wat vroeger is voorspeld; maar door de
 Regering tegengesproken: «eene bestendiging van de
 burgerlijke armbesturen: een overgangsmiddel niet
 ter verbetering, wel ter verslimmering». In lijnrechte
 tegenspraak met hetgeen hier stilzwijgend wordt erkend
 liet zich de Minister van Binnenlandsche Zaken vroe-
 ger uit; want in plaats, dat een krachtige hinderpaal
 gesteld wordt, dat «de bestaande huizen (burgerlijke
 armbesturen), door de bewoners worden verlaten, en
 door gebrek aan onderhoud van lieverlede zullen ver-
 vallen,» worden door Gedeputeerde Staten als voor-
 waarden gesteld, «dat nieuwe sterke woningen zullen
 worden gesticht.»

Van de zijde der Regering schijnt bij de beoordeeling
 der verschillende bezwaren op den voorgrond te
 staan de volstrekte noodzakelijkheid, om tot de ver-
 eeniging van kleine gemeenten over te gaan, waar het
 getal kiezers voor den gemeenteraad minder dan vijftien
 bedraagt. «Of de gemeenten zelve met de opheffing
 genoegen nemen,» scheen van ondergeschikt belang
 te zijn geacht, en wij gelooven ook, «dat waar tegen-
 over het wettelijk getal raadsleden geene meerderheid
 van kiezers overstaat, in staat om een anderen Raad
 te benoemen, zoodra de bestaande het vertrouwen
 van de meerderheid der ingezetenen niet mogt bezitten,»
 ook de gemeentewet niet uitvoerlijk is. Maar het ver-
 wondert ons, dat «de tegenovergestelde rigting» zich
 hier niet heeft geopenbaard; omdat toch niets gemak-
 kelijker zou geweest zijn, dan uit deze gevallen aan-
 leiding te nemen tot het alledaagsche, bij die rigting
 stereotyp geworden betoog, dat de gemeentewet niet
 voor alle gemeenten, groote en kleine, moest zijn ont-
 worpen en vastgesteld, of, dat de zelfstandigheid der
 gemeenten door de vereeniging werd gekrenkt.

Deze wetsontwerpen leveren evenwel zoovele bewijzen
 op, en wij constateren het met genoegen, dat men
 't April-programma niet in alle opzichten au serieux moet
 nemen en dat men, ten aanzien althans van het hier
 behandelde onderwerp, in het spoor der vorige rigting
 blijven wil.

De Memorie van Beantwoording, door de Regering
 ingezonden op het Voorloopig Verslag der Tweede
 Kamer over het wetsontwerp tot wijziging der wet,
 houdende vaststelling van het briefport en regeling
 der briefposten is zeer uitvoerig. Wij trekken daarvan
 de hoofdpunten hier samen.

In den aanhef belooft de Regering te blijven voort-
 gaan met de uitbreiding of verbetering van de bestaande
 post-irigtingen zoolang daarvoor aanleiding bestaat
 «en de noodige fondsen ter harer beschikking gesteld
 worden.»

Ten eene male onuitvoerbaar acht de Regering het
 voorgestelde middel, om het verzenden met bijzondere
 ondernemingen vrij te laten, onder verplichting om de

brieven van postzegels te voorzien. Dat middel, zegt
 de Regering, is nergens zelfs beproefd geworden, al
 is het ook dat de uitvinder der postzegels zich dit in
 den beginne had voorgesteld. De redenen, waarom de
 Regering den maatregel onuitvoerbaar acht, worden
 aldus ontwikkeld.

De postzegels zijn een voortreffelijk middel zoowel tot gerijf
 der ingezetenen, die hunne brieven willen frankeren, als voor
 de verantwoording van het ontvangen port; maar men moet er
 niet te veel van willen maken, en vooral niet de noodzakelijk-
 heid van een nauwlettend toezigt over het gebruik der zegels
 uit het oog verliezen. Daartoe dient de vernietiging van
 doch deze beteekent niets, wanneer al de daaromtrent bestaande
 voorschriften niet stipt worden nagekomen. Dit is voor de ad-
 ministratie, uit een geldelijk oogpunt, van veel grooter belang
 zelfs dan het waken tegen de vervalsching of tegen het fraudu-
 lens brievenvervoer. Het toezigt over het gebruik der postzegels
 op de postkantoren vordert voor het minst evenveel oplettend-
 heid als dat over de heffing van het briefport op iedere andere
 wijze, zoo men tot geen misbruik aanleiding wil geven. Op de
 middelen der bijzondere ondernemingen overgebracht, zonde zo-
 danig toezigt eene dagelijksche bemoeijenis van de administratie
 met de zaken der ondernemingen noodzakelijk maken, gelijk
 dit, bijv. plaats heeft voor de heffing van het gemaal met het
 bedrijf der molenaars; en de aanstelling van een groot aantal
 nieuwe ambtenaren vorderen, daar die van de postkantoren aldaar
 niet kunnen worden gemist. Het waken tegen het fraudu-
 lens vervoer is geheel iets anders; dit behoeft slechts van tijd
 tot tijd te geschieden, wanneer er vermoeden van fraude bestaat.
 Maar voor de postzegels zouden alle brieven, zonder onderscheid,
 aan eene verificatie moeten worden onderworpen, even gelijk
 dit, zelfs meer dan eens voor dezelfde brieven, op de postkan-
 toren geschiedt. En hoe moeilijk zoude het niet zijn, de over-
 tredingen in dit geval te constateren en te bestraffen, terwijl
 de uitvoerbaarheid der wet ten aanzien der stipte handhaving
 van de bestaande verbodsbepalingen reeds zooveel te wenschen over-
 laat. Voorts zouden de brieven, waaraan ten zielehouding met
 eene bijzondere onderneming reeds een postzegel is vastgehecht,
 bij verzending over een verderen afstand met andere middelen
 van gelijken aard en zelfs met de brievenpost, zoo als dikwijls
 het geval zoude zijn, van een nieuw zegel moeten worden voor-
 zien, of wel, over den geheelen afstand met het primitieve zegel
 gefrankeerd zijnde, eene verwickeling in de comptabiliteit doen
 ontstaan, waarbij het onmogelijk ware misbruiken te beletten.

Eindelijk zouden de brieven in ieder geval duur worden, want
 behalve het rijks-port zouden ook de ondernemers hunne vracht
 moeten hebben, zoodat, bij eene getrouwe toepassing der wet
 en van de daaromtrent te geven voorschriften, het algemeen
 niet eens het gerijf zoude ondervinden, 't welk men zich misschien
 van zoodanigen maatregel voorstelt.

De regering betwist het voorts, dat zoodanige vrij-
 lating in België zou plaats hebben; dat beweren in
 het Voorloopig Verslag noemt de Regering een mis-
 verstand.»

Omtrent het geopperde denkbeeld, om het gebruik
 der postzegels aan te moedigen door verdubbeling of
 verhooging van het port der niet-gefrankeerde brieven,
 bewaart de Regering het stilzwijgen; zij meent, ter
 bestrijding daarvan, genoeg te hebben gezegd in de
 Memorie van Toelichting; terwijl zij zich vereenigt
 met de argumenten van die leden, die een ander
 denkbeeld (om die aanmoediging te doen door het
 toestaan van een rabat op den prijs der postzegels)
 hebben bestreden.

Onoverkomelijk voorts acht de Regering de bezwaren,
 die verbonden zouden zijn aan het opdragen van de
 uitbetaling der postwissels aan de brievenbestellers;
 terwijl zij tracht te wederleggen de meening, dat het
 verzenden van geld door middel van postwissels al te
 kostbaar was gemaakt. Volgens de Regering, moet de
 Staat zich niet stellen in de plaats der bijzondere kas-
 siers of van andere ingezetenen, die in het doen van
 geldzaken, hun bestaan vinden, dan in zoo verre deze
 buiten staat zijn genoegzaam en tot een redelijken
 prijs in de behoeften van het algemeen te voorzien.
 «Het is goed,» — zegt de Regering — «dat er ge-
 legenheid besta, om geld door tusschenkomst der
 post-administratie over te maken; maar het behoeft
 niet goedkoop gemaakt te worden voor sommen,
 «die van eenige betekenis zijn.» Ten einde het ge-
 bruik, 't welk hier te lande van de postwissels gemaakt
 wordt, met nauwkeurigheid te doen beoordeelen, heeft
 de Regering een staat overgelegd, waaruit blijkt dat

dit gebruik van jaar tot jaar toeneemt, zoodat de bestaande bepalingen, volgens de Regering, niet kunnen gezegd worden haar doel te missen. In de laatste 15 jaren, dat is sedert 1839 — welk jaar daaromtrent de laatste was, — is het aantal der postwissels meer dan verdubbeld; doch het gemiddeld bedrag van elken postwissel heeft door de verlaging van het regt weinig verhooging ondergaan. Het is deze laatste omstandigheid, welke de Regering minder doet aarzelen tot eene tweede vermindering van het regt mede te werken. Zij stelt namelijk voor, niettegenstaande het hierboven aangemerkte, het regt van twee op een percent te brengen, in de verwachting, dat ook deze vermindering niet zal uitlokken tot de overmaking op die wijze van eenigzins belangrijke sommen, hetgeen naar haar inzien moet worden vermeden, zoodat de geldverzendingen door middel van postwissels een maatregel blijve, hoofdzakelijk ten gerijve van den kleinen burger en militair. Het aannemen van eenen verschillende maatstaf voor grootere en kleinere postwissels acht zij daarom voor alsnog ten minste onnoodig.

Een ander onderwerp, dat ter sprake is gebracht, betreft de vermindering van het aanteekengeld der brieven met aangegeven geldswaarde van klein bedrag. De Regering heeft daartegen bezwaar, omdat, bij vermindering, de soort van aangeteekende brieven te zeer zou vermengvuldigen; op dien grond alléén is een minimum van 50 cents bij de wet vastgesteld. Daar intusschen het getal der aangeteekende brieven met aangifte van geldswaarde tot dusver zoo bijzonder klein is, heeft de Regering nu in het gewijzigd wetsontwerp het minimum van het verhoogd aanteekengeld van 50 op 25 cents gebracht. Van eene vermindering van het regt van 1½ per mille voor groote sommen behoort, naar haar inzien, volstrekt niet de rede te zijn.

De Regering treedt in eenige beschouwingen over het bedroevende feit, dat zoo dikwerf met geldswaarde bezwaarde brieven vermist worden. Zij vermeent, dat het tegenbewijs nooit te leveren is of al dan niet het verlies op de post heeft plaats gegrepen, en zij gelooft dan ook, dat die omstandigheid personen ter kwader trouw verlokt, om op de post te schuiven wat behoort te komen op rekening van eigene nalatigheid. Intusschen kan de Regering geenszins de gegrondheid van alle reclamatiën tegenspreken. De administratie doet dan ook alles wat in haar vermogen is om het kwaad te keer te gaan; zij is van de noodzakelijkheid daarvan doordrongen.

Verschillende bezwaren bestaan er, volgens de Regering, om de opening der rebuten in de hoofdplaatsen der provinciën te doen plaats hebben. Het is, volgens haar, noodig, dat die rebuten op één bureau verzameld worden, 1o. in het belang der comptabiliteit van de briefport, waarmede zij zijn belast; 2o. voor het te regt brengen, niet alleen op ontvangen aanvragen der belanghebbenden, maar ook ambtshalve, waartoe het noodig is al die brieven over hetzelfde tijdvak bijeen te hebben en eene bijzondere sortering te doen ondergaan; 3o. voor de verrekningen met het buitenland; 4o. voor de geheimhouding en dus in het welbegrepen belang der ingezetenen, en 5o. ook voor het uitreiken der niet vernietigde stukken aan de belanghebbenden, wier woonplaatsen door het geheele Rijk kunnen verspreid zijn; en voor het in bewaring houden dier stukken tot aan die uitreiking, of voor hetgeen daarmede anders behoort te geschieden.

De Regering vereenigt zich voorts geheel met het gevoelen der leden, die van oordeel zijn, dat het zegelregt en het port twee geheel verschillende zaken zijn, die niet met elkander moeten worden vermengd. In Engeland, waar men dit tot eene zekere hoogte, hoezeer nog altijd met vele beperkingen en uitzonderingen, beproefd heeft, tracht men op de zaak terug te komen.

Op het verlangen van vele leden heeft de Regering als slot-artikel thans de bepaling opgenomen, dat de wet op 1 Jan. 1861 zal worden herzien, zonder daaraan evenwel bepaaldelijk het vooruitzicht te verbinden op eene verdere verlaging van het briefport.

De algemeene herziening der vroeger verleende vrijdommen van briefport is, volgens de Regering, eene omslagtige en moeilijke zaak, niet voor het depart. van financiën alleen, maar ook voor de overige departementen, die er alle in betrokken zijn. Zoodra deze wet is herzien, zal de Regering trachten de zaak der vrijdommen tot een goed einde te brengen. Wat het punt betreft van den vrijdom der postdirecteuren, wegens de verzending van nieuwspapieren en tijdschriften, waarvoor op de postkantoren is geabonneerd en wegens de daarover gevoerde briefwisseling, zet de Regering op den voorgrond, dat de postdirecteuren wegens dit hun bedrijf sedert langer dan 30 jaren, in het patent worden aangeslagen. Intusschen aarzelt de Regering niet te erkennen, dat zij eene andere regeling hoogst gewenscht, ja zelfs noodzakelijk acht. Daarbij komen evenwel, volgens de Regering, drie belangen in aanmerking: het belang van het algemeen, het belang van de schatkist en het belang van de ambtenaren. Wij zullen nader de ontwikkeling van

elk dier belangen afzonderlijk aan een nauwkeurig onderzoek toetsen.

Ter voldoening aan verschillende verlangens door de Kamer geuit, heeft de Regering ter inzage van de leden aangeboden onderscheidene stukken, als: a. eene geteekende kaart, waarop de loop van alle postritten enz., benevens de uren van vertrek en aankomst op de voornaamste plaatsen aangewezen zijn; b. een exemplaar van de algemeene lijst der postdiensten enz. zoodat die geregeld waren bij den aanvang van dit jaar, en c. lijsten van de plaatsen waar postkantoren, hulpkantoren en bestelhuizen gevestigd zijn. Uit die lijsten blijkt o. a., dat er vóór 1 September 1850 bestonden 94 postkantoren; 253 hulpkantoren; geene bestelhuizen; 353 postdiensten; 6247 Nederlandsche mijlen afstands, waarover de brieven vervoerd werden. Thans zijn er: 120 postkantoren; 457 hulpkantoren; 519 bestelhuizen; 881 postdiensten; 16,669½ Nederlandsche mijlen afstands, waarover de brieven vervoerd worden.

Bij de aanbieding dezer stukken veroorlooft de Regering zich de opmerking, dat men bij den gedurigen aandrang tot vermeerdering en verbetering der gelegenheden om brieven te ontvangen en te verzenden, toch niet te ligtvaardig de belangen der schatkist uit het oog moet verliezen. Wanneer men nagaat de groote uitbreiding, die het postwezen heeft verkregen sedert 1849, dan laat zich ligt verklaren de meerdere uitgaven bedrage van f 345,000. Doch aan den anderen kant moet men niet vergeten, dat de ontvangsten tot dusverre slechts met f 157,000 zijn toegenomen; deze bedenking moet, naar het inzien der Regering, hoe gaarne zij ter bevordering van de belangen der ingezetenen ook tot voortdurende uitbreiding van het postwezen medewerkt, tot voorzigtige behoedzaamheid op het bewandelen van dezen weg aansporen, al moge ook het gegronde uitzicht bestaan, dat het verschil tusschen de meerdere uitgaven en meerdere ontvangsten van jaar tot jaar minder zal worden.

De hoofdpunten, die in het antwoord der Regering op de aanmerkingen betrekkelijk de artikelen der wet voorkomen, zijn de volgende: De Regering vindt geen vrijheid om de verzending met de post van pakketten boven het gewigt van één Nederl. pond, aan te moedigen; zij deelt het gevoelen niet, dat het namaken van postzegels op zich zelf of uit een beginsel van algemeen belang, minder strafbaar zou zijn dan het namaken, bijv., van formaat-zegels; zij beweert veeleer het tegendeel. Voor de postzegels alléén kan niet wel eene uitzondering op de algemeene strafwet worden gemaakt. Zij wenscht uit dien hoofde de tweede alinea van art. 9 der wet onveranderd te behouden. Van de nieuwe derde alinea wordt echter eene nadere redactie voorgesteld en daaraan nog eene vierde toegevoegd, de strekking hebbende om de postambtenaren, in het geval bij de onmiddellijke voorafgaande zinsnede bedoeld, zwaarder te straffen dan andere personen. Tevens acht de Regering het van groot belang, dat er eene straf gesteld worde op de kwade praktijken, die er met opzigt tot den afdruk van den vernietigingsstempel op verschillende wijzen te plegen zijn. Hiertegen te voorzien is nog meer noodig dan tegen het vervalschen der postzegels zelve. Door de voorgestelde nieuwe redactie schijnt dit oogmerk te kunnen worden bereikt. Men ontkent overigens niet dat de duidelijkheid der overstempeling dikwijls te wenschen overlaat, en zal trachten daarin verbetering te brengen.

Eindelijk wederlegt de Regering zeer uitvoerig de vertoogen, die van verschillende kanten zijn gedaan tegen de voorgestelde bepalingen omtrent de adressen en facturen. Dit punt van groot gewigt zijnde, komen wij ook daarop nader terug.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Lord John Russell, Zondag-avond van zijne reis naar Londen teruggekomen, heeft Maandag-avond in het Lagerhuis mededeelingen gedaan omtrent de onderhandelingen, waaraan hij deel nam en die niet tot de uitkomst geleid hebben, welke men een oogenblik verwachtte. Maar zij, die dachten, dat door deze verklaringen van den edelen lord een licht zou opgaan over hetgeen in de conferentien voorviel en omtrent den waren tegenwoordigen toestand der onderhandelingen, welke te Weenen noch afgebroken noch voortgezet zijn, zijn deerlijk teleurgesteld. Lord John Russell heeft slechts eene geschiedkundige mededeeling gedaan omtrent den reeds bekenden loop der conferentien: hij heeft geene nieuwe feiten aan den dag gebracht, en eindigde met de onbetwistbare waarheid, welke echter niet van dien aard is om licht over de quaestie te verspreiden, te weten, dat de Russische tegenvoorstellen door de plenipotentiarissen der geallieerde mogendheden verworpen zijn, omdat deze laatste ze onaannemelijk vonden.

Dit ten minste blijkt uit het kort telegrafisch overzicht, dat terwijl de zitting nog voortdurende werd verzonden, maar na het incident, dat de verklaringen van lord John Russell uitlokte.

In die zelfde zitting heeft lord Palmerston beloofd het parlement mede te deelen, de documenten betrekkelijk de onderhandelingen, maar zonder (de slag aan te wijzen) wanneer hij die mededeelingen zal doen.

Een ander lid van het kabinet, eindelijk, sir Charles Wood, zede, dat de regering berigten uit de Krim, onder dagteekening van den vorigen dag (Zondag), had ontvangen en die volstrekt niets nieuws behelzen, behalve een tijdelijke schorsing van het vuur der Fransche batterijen. De Fransche *Moniteur* deelde gister eene dépêche van Zaterdag 28 April mede, welke dit laatste feit bevestigt, maar meer waarom het algemeen wordt voorgesteld; volgens dat blad zouden het niet enkel de Fransche batterijen zijn, zoodat de heer Ch. Wood had gezegd, maar al de werken der belegeraars, welke hun vuur tijdelijk geschorst hebben om den voorraad niet uit te putten.

De meerderheid van het lagerhuis heeft het beginsel aangenomen om, wanneer de vrede mogt tot stand komen jaarlijks een millioen pd. sterling der leening af te lossen. Bij de behandeling van het wetsontwerp betreffende het zegel der nieuwspapieren, is, na eenige discussie, de bepaling ingetrokken omtrent het copyregt. De discussie over de overige artikelen leverde niets van eenig belang op.

Uit Konstantinopel is, onder dagteekening van den 19 April, eene particuliere correspondentie ontvangen. Telegrafische dépêches van veel latere dagteekening, die dezer dagen medegedeeld, ontnemen echter alle soort van belangrijkheid aan deze eerste berigten uit de Krim. Bij het vertrek van deze correspondentie, was niet alleen het gerucht van het overlijden van generaal Bizot, te Konstantinopel algemeen, maar men deelde zelfs bijzonderheden mede omtrent zijne ter-aarde-bestelling, welke den 16 met veel plegtigheid zou hebben plaats gehad. Maar de regering heeft in den *Moniteur* berigten van latere dagteekening dan van den 19 medegedeeld, meldende, dat de generaal niet overleden was en dat alle hoop om hem in het leven te behouden nog niet verloren is.

Met de *Caire* zijn tijdingen ontvangen uit Konstantinopel. De generaal Forey was aldaar den 19den aangekomen. De tijdingen uit de Krim loopen tot den 17 dezer. Volgens de dagbladen van Konstantinopel zou het doel der gelegerde legers zijn het bombardement te hervatten, zoodat de vierde parallel gereed is, om de vesting vervolgens in te nemen bij gedeelten, even als een geretrancheerd kamp en niet als eene vesting, die ingesloten is. Den 15den April heeft de genie enige geduchte mijnen doen springen. De Engelsche artillerie verrigtte daarbij wonderen. Op denzelfden dag hebben 10,000 Russen een uitval gedaan, ten einde de hieldelagen te hernemen, doch ze zijn bij die gelegenheid terug gedreven; het gevecht zelf was hardnekkig; 250 Franschen werden buiten gevecht gesteld. Het verlies der Russen was driemaal zoo groot. Volgens een gerucht zijn de laatste schepen uit Konstantinopel onthouden ten einde op het beslissende oogenblik het paalwerk in de haven te forceren. Omar-Pacha is met 30,000 man te Balaklava aangekomen, en van daar is hij naar Tschernaia gemarshaleerd.

Mehemed-Ali is den 15 April bij nacht ingescheept. Zijne verbanning had plaats in weerwil der smeekingen van zijn echtgenoot, die eene zuster van den Sultan is.

De *Sultane* verlaat Konstantinopel met 6000 Turken, die tot de garde behooren, en die zich bij het leger van Omar-Pacha te Balaklava zullen voegen.

De mijn voor Sebastopol is den 15den April onder het bastion du Mat gesprongen.

Er worden nog vijf Engelsche regementen te Alexandrië verwacht.

Men verneemt uit Galatz, dat de Russen alleen Oostersche schepen vergunning geven om granen te laden, mits hunne bestemming niet naar Turkije zij.

In deze dépêches treft men een en ander aan wat reeds geanticiepeerd is en zulks daar door de toelooijng van den telegraaf van Varna naar Balaklava (thans reeds tijdingen uit de Krim van veel latere dagteekening) bekend zijn.

Een correspondent van de *Indépendance Belge* deelt het plan mede van een uitstapje van lord Stratford de Redcliffe naar de Krim. Men weet, dat de *Times* daarvan reeds gesproken heeft en dat dit voornemen ons zoo ongelukkig voorkwam, dat wij er slechts onder reserve melding van maakten. Het schijnt zelfs, dat het te Konstantinopel minder verwondering gebaard heeft; niemand kon het reukenschap geven van de beweegreden, welke den Engelschen ambassadeur zouden kunnen leiden tot liet ondernemen dezer reis. Van daar dan ook, dat velen de verwezenlijking van dit plan in twijfel trokken.

Dit is nagenoeg alles wat wij heden omtrent de Oostersche quaestie kunnen mededeelen. Er zijn geene andere berigten uit de Krim. Wat de onderhandelingen betreft, verdient vermelding eene correspondentie uit Weenen dd. 27 April aan den *Constitutionnel* gericht.

Daaruit blijkt, dat het vertrek van den heer Drury de Lhuys de onderhandelingen niet ten einde gebracht heeft.

Ofschoon men in de veertiende en laatste zitting der conferentien tot geene overeenstemming is geraakt, hebben men niettemin aan beide kanten een beginsel aangenomen, wat gevorderd moet worden en wat men in gegeven omstandigheden zou kunnen inwilligen. Met andere woorden: men zou thans overeengekomen zijn, dat de quaestie der wapenen moet beslist worden, onder dien voorwaarde, mogtans, dat diegene der beide oorlogvoerende partijen, welke voor Sebastopol zou geslagen worden, dat de andere vredevoorwaarde zou aannemen, welke de overwinning of nederlaag aan te wijzen is.

Het spreekt van zelf, dat wij aan den *Constitutionnel* algeheele verantwoordelijkheid voor deze mededeelingen toekomen. Van eene zeer geloofwaardige zijde vernemen wij, dat Rusland twee voorstellen zou hebben gedaan, het eerste berustende op het beginsel van *mare liberum*, het tweede op opening der zee voor de oorlogsschepen van alle partijen.

* Gravenhage, 2 Mei.

Z. M. heeft tot ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd: mr. J. M. van Maanen, vice-president van het provinciaal gerechtshof in Noordholland; mr. J. H. Telders, auditeur-militair bij het provinciaal kommandement van Noordbrabant; en J. Fuesslin, hoofd-directeur der cellulaire gevangenis te Brichsal in Baden.

Z. M. heeft aan J. C. Enschedé, burgemeester van Velsen, en aan G. de Groot, reeder en koopman te Egmond aan Zee, vergunning verleend aan eerstgenoemde tot het dragen der gouden, en aan laatstgenoemde tot het dragen der zilveren eere-medaille, hun geschonken door Z. M. den Keizer aller Russen, met bestemming om gedragen te worden aan het lint der St. Anna-orde.

Z. M. heeft benoemd tot ontvangers der directe belastingen en accijzen: te Vlieten c. a., den heer C. G. van Huls, thans ontvanger derzelfde middelen te Scherpenzeel; te Scherpenzeel, den heer M. J. J. van Bauren, thans ontvanger derzelfde middelen te Heerwaarden; tot ontvanger der directe belastingen en accijzen te Heerwaarden, den heer F. F. C. Steinmetz, te Kampen; bij den provinciale staf, tot luitenant-kolonel, de majoor J. F. van Mansvelt en F. D. A. Kuil van Troijen, adjudant, de eerste in het provinciaal kommandement van Utrecht en laatstgemelde in dat van Zuidholland.

Z. M. heeft den kapt.-luit., ter zee J. Spanjard benoemd tot kommandeur der orde van de Eikenkroon.

* In de zitting van den Hoogen Raad der Nederlanden, kamer van strafzaken, van heden is door het Openbaar Ministerie, bij monde van den advoc.-gen. Deketh conclusie genomen in de zaak van Jhr. M. Salvador en S. Fonsgers, die zich in cassatie hebben voorzien tegen twee arresten van het Provinciaal gerechtshof in Noord-Holland. De Advoc.-gen. heeft na eene breede ontwikkeling de ongegrondheid der aangevoerde middelen van cassatie trachten aan te toonen en ten slotte geconcludeerd, tot niet-ontvanke-lijk verklaring in de voorziening tegen het arrest van 13 Junij 1854, en tot verwerping der voorziening tegen het arrest van 5 Februarij 1855, bij welk laatste arrest waren verworpen verschillende exceptieve middelen van verdediging en waarbij gelast is, dat met de behandeling der zaak ten principale zal worden voortgegaan. De Raad zal den 22 Mei aanstaande uitspraak doen.

Het Journal de St. Petersburg meldt, dat de Keizer van Rusland aan den luitenant-generaal baron Nepveu, adjudant van den Koning der Nederlanden en chef van den generalen staf van het Nederlandsche leger, heeft verleend de orde van den Witten Adelaar.

* Heden morgen ten 9 ure is uit de residentie naar Leiden gemarcheerd de 4e kompagnie van het regiment rijdende artillerie, onder kommando van den kapitein Kellner en is die batterij in den loop van den dag vervangen geworden door de 2e kompagnie veld-artillerie, komende van Utrecht, onder bevel van den kapitein Marius. De kolonel van het regiment grenadiers en jagers, als ook de officieren van dat regiment en de graaf van der Duijn, adjudant van Z. K. H. prins Frederik, benevens het muzijkorps van het regiment grenadiers, dat zich bij afwisseling deed hooren, hebben de batterij tot buiten de residentie uitgeleide gedaan.

* De heer de Belmont, Minister-resident van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bij het Nederlandsche Hof, is heden uit de Residentie naar Parijs vertrokken, waar hij ongeveer twee maanden zal doorbrengen, om zich daarna naar Engeland en Duitschland te begeven. Gedurende zijne afwezigheid zal de heer Prim, secretaris bij dat gezantschap, de functien bekleeden.

Men verneemt, dat de heeren Micling alhier, en Nieuwenburg te Leiden, een portret zullen uitgeven van wijlen prof. Niermeijer.

Gisteren had te Rotterdam op eene plegtige wijze de ter-aarde-bestelling plaats van het stoffelyk overschot van den dezer dagen overleden heer J. L. Heijermans, een man, die bij zijne stad- en geloofsgenooten hoog in achting stond, en onder vele kerkelijke betrekkingen, die van secretaris der Israëli. gemeente, van het Israëli. armbestuur en van lid en secretaris van de godsdienstige Israëli. school-commissie aldaar, meer dan veertig jaren met onkreukbare trouw en zorgvollen ijver waarnaam.

De stoet, die den betreunden man ten grave bragt, getuigde dan ook van ongemeene belangstelling. Ten 1 ure verliet hij het sterfhuis, nadat daar een zestal aanspraken door autoriteiten en geestelijken waren gehouden. Het aantal heeren, dat in 13 rijtuigen de lijkkoets volgde, bedroeg ongeveer 70, waaronder de bloedverwanten, de Parnassim der Ned. Israëli. hoofd-synagoge, de leden van den grooten kerkeraad, H.H. Kerkmeesters, de leden van het Israëli. armbestuur, het bestuur van het Israëli. Oude Mannenhuis, het bestuur van de godsdienstige Israëli. armen-school, het bestuur van het Mannen-Begraaf-genootschap, enz. benevens de opper-rabbin, voorzangers, kerk-geëmpleeerdten, onderwijzers, enz.

Groot is het verlies, dat de Israëlitische armen door dit sterfgeval geleden hebben, want de overledene, die door zijne betrekking gestadig met hen in aanraking kwam, was veler vriend en raadsman; terwijl zijne veelzijdige kundigheden hem in staat stelden, dit dikwerf met goed gevolg te zijn. Niemand zal den heilzamen invloed misken-nen, die zijne rigtige administratie op den finantiëlen toestand der Israëlitische gemeente gehad heeft. Rotterdam

heeft in hem een braaf burger verloren, die door zijn vlekkeloozen levenswandel zich de achting zijner medebur-gers, van welke godsdienstige gezindheid ook, in ruime mate had weten te verwerven. (N. R. Ct.)

Door de heeren P. Smit c. s. is vergunning gevraagd voor eene stoombootdienst van Rotterdam en Antwerpen, vise versa en tusschengelegen plaatsen, tot dagelijksch vervoer van passagiers en goederen, onder de firma van Fop Smit Jr. en Comp.

Volgens het verslag van den toestand der gemeente Rot-terdam voor het jaar 1854, bedroeg de wettig gedomici-leeerde bevolking, welke den 1ste Januarij 1854 beliep 93090 zielen, den 31 December 11. 95013 zielen, ingedeeld naar de verschillende godsdienstige gezindheden als volgt: Nederduitsch Hervormden 54673, Fransche of Waalsche Hervormden 944, Engelsche of Presbyteriaansche Her-vormden 109, leden der Schotsche gemeente 77, Angli-caansche Episcopalen 170, Evangelische Lutherschen 4292, Herstelde Evangelische Lutherschen 42, Doopsgezinden of Mennonieten 321, Remonstranten 1,196, Hernhutters of Moravische Broeders 1, Christelijk Afgescheidenen 337, Roomsch-Katholieken 28,321, Oud-Roomschen of van de Bisschoppelyke Clerozij 671, Grieken 1, Nederduitsche Israëlieten 3,778, Portugesche Israëlieten 53, en tot geen der genoemde gezindheden behorende 27, te zamen 95,013. (R. Ct.)

Eergisteren heeft te Papendrecht eene vreeselijke ramp plaats gehad: omstreeks tien ure van dien avond brak aldaar een brand uit, welke zich spoedig aan verscheidene hui-zen mededeelde; in weerwil van al de in het werk gestelde pogingen tot blussing, woedden de vlammen zoo snel voort en verwoesten allen, behalve een achttal woningen; ook het kerkgebouw is grootendeels vernield.

De Belgische *Moniteur* behelst de mededeeling van den Minister van Openbare Werken, dat, te beginnen met den eersten Mei, een *express-train*, bestaande uit rijtuigen van de eerste klasse, ten 12 ure 30 minuten van Antwerpen naar Mechelen zal vertrekken. Deze trein zal te Mechelen in verband staan met den *express-train*, die van daar ten 1 ure 40 minuten naar Brussel, Bergen in Henegouwen en Parijs vertrekt. Hierdoor wordt eene geregelde com-municatie daargesteld tusschen Rotterdam, Amsterdam en Parijs.

Ter kennis van de belanghebbenden wordt gebragt, dat het kanaal van Luik naar Maastricht voor de scheep-vaart zal gesloten zijn van den 18ten Augustus tot den 8sten September eerstkomende; zoodat gedurende dat tijd-vak de doorgaande vaart tusschen die twee plaatsen on-mogelijk zal zijn, en dat de Zuid-Willemsvaart voor de scheepvaart zal gesloten zijn van den 18ten Augustus tot den 29sten September eerstkomende, zoodat gedurende dat tydvak de doorgaande scheepvaart tusschen Maastricht en 's Hertogenbosch mede onmogelijk is; men zal er zich echter op toelagen de vaart zooveel vroeger weder te openen, als bij de uitvoering der werken maar eenigzins mogelijk zal worden bevonden.

Op een door den heer G. de Waal te Utrecht, onder dagteekening van 14 April jl. ingediend verzoek, is den 28sten daaraanvolgende ingetrokken de vergunning, welke hem bij beschikking van 23 Oct. 1854 n°. 217 lit. B, voor eene stoombootdienst, met een twee of drie schroef-booten van Amsterdam over Weesp en Utrecht naar Vrees-wijk en tusschenplaatsen, heen en terug, tot vervoer van reizigers en goederen werd verleend.

Van regeringswege is aan de kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam, verzonden een schrijven van den Nederlandschen consul te Mahon van 14 dezer, met bij lage, houdende eenige handelsberigten.

Door den algemeenen kerkeraad der Ned. Hervormde gemeente te Amsterdam is eergisteren tot predikant be-roepen Ds. B. J. Adriani, thans te Haarlem.

Uit eene door Gedeputeerde Staten van het Hertogdom Limburg voorloopig vastgestelde lijst van 66 hoogst aan-geslagenen in 's rijks directe belastingen in die provincie, welke de vereischten bezitten om tot leden van de Eerste Kamer der Staten-generaal te worden verkozen, blijkt, dat de hoogste aanslag is die van den heer J. A. H. baron Michiels van Kessenich, papelyk f1654,33; voorts de H.H. graaf O. de Marchant d'Ansembourg met f1629,20; P. D. Regout met f1445,16; baron F. J. de Meer d'Osen met f1414,56, enz.

Advertentien.

DE PILLEN EN ZALF VAN HOLLOWAY zijn het nit-mantendste middel voor ongesteldheid aan maag en lever, E.....T..... te Parmerend, was gedurende negentien jaren

in een ellendigen toestand en een ware last voor vrienden. Hij leed zoo sterk aan lever- en maagziekte, dat hij dikwijls weken lang het bed niet kon verlaten. Alle geneeskundige hulp was vergeefsch, en hij hield eindelijk op dezelve in te roepen. Negen weken geleden begon hij de pillen van Holloway te gebruiken, en thans heeft hij aan den Professor Holloway geschreven onder uitdrukking van zijn dankbaar gevoel, dat hij volmaakt hersteld is.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50. Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.00, f 13.85, f 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij J. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam; bij L. J. GROOTENORST, te Utrecht en bij J. STRAATMAN, Hoofd-depôt-houder te 's Bosch, alsmede in HOLLOWAY'S Etablissements te Londen, 244 Strand, en New-York, 80 Maiden Lane. (832)

CIRQUE OLYMPIQUE

VEREENIGD MET HET ZOO GERENOMEERDE

Fransche PAARDENSPEL

ONDER DIRECTIE VAN

M. Blanus & Herman,

geplaatst op het BUITENHOF, de 3de Tent van de Gevangendoort.

De beide directiën zich dit jaar vereenigd hebbende zullen thans het hooggeachte Publiek der Residentie een gezelschap Kunstrijders en Rijderessen aanbieden, welke talenten in de grootste Cirques van Europa niet overtroffen kunnen worden, terwijl de gedresseerde heid der paarden, alle beschrijving te boven gaande, hunne vereenigde pogingen om het Publiek alzoo eenige genoegelijke avonden te doen doorbrengen, doet het de vlejonde hoop koesteren met denzelfden bijval en onderscheiding te worden vereerd als hun reeds sedert jaren is mogen te beurt vallen, waartoe zij zich met zaam aanbevelen.

De biljetten zullen nader de te geven voorstelling breedvoerig vermelden. (831)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 2 Mei 1855.		Rusland.	
Nederland. Pct.			Pct.
Ned. W. Schuld. 2 1/2	81 1/2	Hopel 1798/1816 5	101 1/2
Dito Certificat. 3	74	Dito 1828/1829 5	
Dito Dito. 4	90 1/2	Cert. 1831/1838 5	
O. I. Leening. 4		Dito Dito 4 1/2	
Amort. Syndic. 3 1/2		Dito Hope . . . 4	76 1/2
Hand.-Maats. 4 1/2		Dito Stieglitz . . 4	75 1/2
Belgie.		Dito dito 5e Ser. 4	
Certificaten . . 2 1/2		Dito 1854 . . . 5	81 1/2
D° Rothschild. 2 1/2	49 1/2	Inscr. Assign. 6	
Frankrijk.		Certific. dito. 6	
Obligatiën . . . 3		Polen.	
Spanje.		Obligatiën . . . 4	
Nieuwe 1	17 1/2	Oostenrijk.	
Dito Baitenl. . 3		Metalek . . . 5	59 1/2
D° Binnepl. om. 3		Dito bet. Amst. 5	72 1/2
Bew. Sp. Com. 4 1/2	7 1/2	Dito Nation. . 5	68 1/2
Amort. Schuld. 3 1/2		Dito 1847 . . . 2 1/2	30 1/2
Portugal.		Dito 1851/1852 2 1/2	30 1/2
Londen nieuwe. 3	87 1/2		
Dito uitgest. 4			

Philad., Bank-Actien. 2 1/2, Mexic., te Londen 19 1/2, Onb. 18 1/2.

Van de genoteerde fondsen waren onze Binnenlandsche op het geheel zeer vast. Oostenrijksche daarentegen door veel koopers merkbaar lager, en de andere soorten bij onbeduidende handel lasteloos.

LONDEN, Dingsdag 1 Mei. Wegens den Feestdag, beurs.

PARIS, Dingsdag 1 Mei. Fr. 4 1/2 pct. 93.10; dito pct. 67.95; Sp. binn. 3 pct. 31 1/2; dito 1 pct. 18 1/2.

WEENEN, Dingsdag 1 Mei. N. Metall. 79 1/2; Nat. Lot. 84; Bankactien 972; Lombarden 100; Loten 1854 100; Zilver 27; Wissel op Londen 12.24; dito op Parijs 14 1/2.